

Egy gépírólány emlékei

KÖNYVKRITIKA - KÖVETÉSI TÁVOLSÁG - LXVIII. évfolyam, 8. szám, 2024. február 23.

► *Nicole Flattery: Semmi különös. Fordította N. Kiss Zsuzsa, Magvető Könyvkiadó, Budapest 2023, 240 oldal, 4699*

Tizenhét évesen belépni egy gyárba bizonyára a legtöbb lány számára meghatározó életesemény. Persze az sem mindegy, hogy milyen gyárban áll munkába az ember, életében először. Nicole Flattery regényének szereplője éppenséggel Andy Warhol híres-hírhedt stúdiójába, a The Factorybe keveredik 1967 elején. Ami azért nem semmi, gondolhatjuk, de a véletlenek folytán odaszegődő és hamarosan gépíróként dolgozó Mae csak utólag, jó harminc évvel később látja tisztán a stúdió jelentőségét és életében betöltött szerepét.

Az olvasó majdnem ilyen lassan avatódik be a történetbe és a képzőművész legendás közegébe. A 2010 felől indított regény több fejezet után fokozatosan, szinte észrevétlenül érkezik el a stúdióig. S bár a fülszövegben rendkívül erős hívószó Andy Warhol neve, a popikon mindvégig háttérben marad, a hangsúly sokkal inkább az első személyű elbeszélőn és az ő retrospektív elbeszélésén és reflexióin van, a The Factory mágnésével (Andy) ha két mondatot vált a regény folyamán. Mindez azonban korántsem baj, sőt inkább a regény erényeként értékelem; esetleg azok csalódhatnak, akik a fülszöveg alapján Warhol-regényt várnak.